

POSTANOWIENIE

Dnia 27 marca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Demendecki

w sprawie ze skargi R. S.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Najwyższym w sprawie o sygn. II CSKP 1439/22

w przedmiocie zażalenia R. S. na postanowienie Sądu Najwyższego z 7 listopada 2023 r., sygn. I NSP 145/23

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 27 marca 2024 r.,

wniosku R. B. z 28 lutego 2024 r. o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego A. R.,

odrzuca wniosek.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z 28 lutego 2024 r. (data stempla pocztowego) R. B. reprezentowany przez adwokata Ł. W. (dalej: „odwołujący”) wniósł „na podstawie art. 50 § 1 k.p.c. o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego A. R.”, uzasadniając swój wniosek tym, że „okoliczności towarzyszące powołaniu Sędziego oraz jego postępowanie po powołaniu przemawiają za brakiem bezstronności i niezależności co do orzekania w sprawie”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 49 § 1 k.p.c., niezależnie od przyczyn wymienionych w art. 48, sąd wyłącza sędziego na jego żądanie lub na wniosek strony, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności sędziego w danej sprawie.

Stosownie do art. 50 § 1 k.p.c. wniosek o wyłączenie sędziego strona zgłasza na piśmie lub ustnie do protokołu w sądzie, w którym sprawa się toczy, uprawdopodobniając przyczyny wyłączenia.

Celem instytucji wyłączenia sędziego jest zapewnienie, by bezstronny sąd rozpoznał sprawę. Jednocześnie należy podkreślić, że zarówno w odniesieniu do sędziego wyłączonego z mocy prawa (art. 48 k.p.c.), jak i wyłączonego z uwagi na zaistnienie okoliczności, które mogłyby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności sędziego (art. 49 k.p.c.), wyłączenie odnosi się do określonej sprawy prowadzonej w konkretnym czasie, przed określonym sądem. Podstawy wyłączenia nie mają charakteru abstrakcyjnego - ich sens zmierza do zapewnienia prawidłowego rozpoznania sprawy w toku, nie zaś wskazywaniu sędziów, którzy potencjalnie (teoretycznie) nie mogliby rozpoznawać sprawy danej osoby. Chodzi zatem o aktualną relację między sędzią a sprawą i konkretną sytuację procesową, z którą skonfrontowana zostaje strona, tj. rozpoznawaniem sprawy przez sędziego, który nie zapewnia bezstronności. W konsekwencji wniosek strony może dotyczyć jedynie członka składu orzekającego w danej sprawie.

Nie ulega wątpliwości, że wniosek o wyłączenie sędziego obok elementów podstawowych każdego pisma procesowego musi zawierać konstytutywne składniki kwalifikowanego pisma procesowego. Wniosek o wyłączenie sędziego pochodzący od strony musi zatem określać osobę (tożsamość) sędziego, którego dotyczy, oraz wskazywać zindywidualizowane przyczyny wyłączenia.

Przenosząc powyższe na okoliczności przedmiotowego wniosku wskazać należy, że odwołujący nie wskazał podstawy prawnej wniosku. Co więcej wniosek, zważywszy na jego przesłanki ustawowe, nie został uzasadniony, czyli odwołujący w żadnym razie nie uprawdopodobnił przyczyn wyłączenia. Nie wskazał, bowiem żadnego uzasadnienia dla zarzutu braku bezstronności i niezależności sędziego. Tymczasem przepis jednoznacznie stanowi, że sąd wyłącza sędziego na wniosek strony, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności sędziego w danej sprawie.

Wobec niespełnienia przesłanek ustawowych wniosek o wyłączenie wszystkich sędziów Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych podlega odrzuceniu jako niedopuszczalny.

[ms]